

I mere end 10 år levede Rasmus i kriminalitet og stofmisbrug. Han fortæller her sin historie om, hvordan han ændrede sit liv og fik en ny start på opholdsstedet Familiebo, der ligger på Jellingvej i Vejle

For tre og et halvt år siden var Rasmus kriminel, stofmisbruger og arbejdsløs. I dag er han blevet clean, har fast arbejde og er en ansvarlig far.

FOTO: SØREN E. ALWAN

Da min søn kom til verden, var der ikke noget at raffle om

Fortalt til Anders Kynde

anikyn@vaflo.dk

VEJLE - Mit navn er Rasmus. Jeg kommer fra en lille landsby nord for Vejle.

Her voksede jeg op i en ganske almindelig familie med to storebrødre og en lille søster. Mine forældre arbejdede som hjemmepleje og smed.

Jeg levede en helt almindelig og tryk barndom - lige indtil den dag, min mor døde, da jeg var 13 år.

Vi var meget kedde af det, mens vi sad på vores værelser. Men det var ikke rigtig noget, vi snakkede om. Da mor levede, var det altid hende, jeg snakkede mest med.

Men pludselig var hun der ikke længere.

Hash og hårde stoffer

Alt kunne bare være lige meget, tænkte jeg. Jeg begyndte at gå med de forkerte. I starten drak vi lidt og smadrede nogle ruder, men hurtigt udviklede det sig til, at vi røg hash.

Mine søskende var naturligvis også kedde af mors død, men de gjorde ikke sådan nogle dumme ting som mig. Jeg var den eneste af børnene, der reagerede på den måde.

Med nød og næppe gennemførte jeg 9. klasse, mens jeg var i hashmisbrug. Senere forsøgte jeg at starte på Handelsgymnasiet, men det

varede kun et par måneder. Vi røg hash i frikvartererne og kom aldrig til timerne, så det skulle næsten gå galt.

Det hele var rent la-la. Mit liv handlede om at skaffe noget hash, ryge det og blive skæv. Ecstasy, kokain og amfetamin prøvede jeg også. Hvis bare jeg var skæv, skulle det hele nok gå. Så var der ikke så meget at bekymre sig om.

Samtidig begik jeg mere og mere kriminalitet. Slåskampe, hærværk og salg af stoffer var hverdag for mig. Det var mit liv.

Et ultimatum

Da jeg var 21 år, fik jeg en kæreste, og der gik ikke længe, før vi flyttede sammen i en

lejlighed i Vejle. Hun var en stille og rolig pige. Hun røg også lidt hash, men overhovedet ikke på samme niveau som mig.

Efter vi havde været sammen i fire år, begyndte hendes mave at vokse. Vi skulle være forældre.

Kommunen fandt hurtigt ud af, at hun var gravid. Socialrådgiveren var nervøs for, om vi kunne finde ud af at være forældre.

Det var nok mest på grund af mig, fordi de havde kendt mig til, at jeg havde været på stoffer i mange år. De vidste godt, at jeg ikke altid var helt på dupperne.

Da min kæreste fødte vores søn på hospitalet i Horsens, kom der en ansat fra

kommunen og sagde, at vi skulle flytte til et sted, der hedder Familiebo. Det havde jeg aldrig hørt om før. Vi skulle bevise, at vi godt kunne finde ud af at være mor og far.

Kort efter fødslen tog jeg en stor og vigtig beslutning: ikke mere hash. Jeg fandt hurtigt ud af, at det ikke duede, når man var forældrer. Der er mange, der slet ikke får chancen for at bevise, at de godt kan.

Farvel til hash

På Familiebo boede vi på første sal i en lille lejlighed med to rum og tekøkken. Her skulle vi lære at få en hverdag til at fungere og vise, at vi kunne tage ansvar

for vores dreng.

I starten var det lidt træls, når vi blev irettesat. Men vi skulle bare lige lære at forstå den måde, det skulle gøres på.

Kort efter fødslen tog jeg en stor og vigtig beslutning: ikke mere hash. Jeg fandt hurtigt ud af, at det ikke duede, når man var forældrer. Der er mange, der slet ikke får chancen for at bevise, at de godt kan.

På det tidspunkt var jeg 26 år og havde røget regelmæssigt hash i over 10 år. Tidligere havde jeg flere gange lovet min far og mine søskende at stoppe, men det varede aldrig mere end et par dage.

Men da min søn kom til

FAMILIEBO

Familiebo er et opholdssted for sårbare familier, som kan bo der fra få uger til flere måneder.

Familiebo hører under Jysk Børneforbuds/Fredshjem, som opstod i 1906.

I Vejle har Familiebo til huse i en patriciervilla på hjørnet af Gl. Kongevej og Jellingvej.

Der er plads til syv familier på Familiebo.

Familiebo kan i år fejre 25 års jubilæum som familieinstitution.

"Et barn og det ansvar, der hører med, var åbenbart det, der skulle til, før jeg kunne fatte at stoppe."

verden, var der ikke noget at raffle om. Et barn og det ansvar, der hører med, var åbenbart det, der skulle til, før jeg kunne fatte at stoppe. Jeg stoppede fra den ene dag til den anden og har ikke røget hash siden da.

Gik fra hinanden

Vi var på Familiebo et halvt års tid, inden kommunen vurderede, at vi var i stand til at vare om vores barn.

Derefter fandt vi en lejlighed i Vejle, men desværre kunne min kæreste og jeg ikke få vores forhold til at fungere længere. Vi skændtes hele tiden, kunne sjældent blive enige og besluttede at gå fra hinanden.

Kommunen mente, at det var mig, der bedst kunne tage sig af vores søn. Jeg skulle dog tilbage på Familiebo igen og vise, at jeg selv kunne finde ud af at passe på ham.

Efter fire måneder sagde min sagsbehandler, at jeg var moden nok til at rejse fra Familiebo og flytte ind i min egen lejlighed sammen med min søn.

Det var enormt dejligt - og det var fedt at bevise, at jeg faktisk kunne finde ud af at være far.

Kunne have siddet i fængsel

Nu har vi boet i lejligheden i snart to år. Min søn er i dag tre år, og det kører bare derudad. Jeg sørger for, at han kommer af sted i børnehaven hver dag, hvorefter jeg kører på arbejde.

Jeg har taget grundforløbet som it-supporter, men det er ikke lykkedes mig at finde en læreplads, så det er sat på standby.

I stedet er jeg nu startet på et job som nedbryder hos et lokalt firma, hvor jeg fra 1.

november er blevet fastansat.

Min familie er naturligvis glade for, at jeg er kommet på rette spor igen. De har været meget frustrerede og kunne aldrig få fat på mig.

Selv om jeg i mange år ikke deltog i fødselsdag og andre familiearrangementer, er jeg taknemlig for, at de har støttet mig hele tiden og ikke har vendt mig ryggen. Selvfølgelig er jeg træt af, at jeg har brugt mere end 10 år på pjat, misbrug og kriminalitet, men jeg kan ikke lave om i fortiden.

Jeg er bare lykkelig for, at min søn kom til verden for tre år siden. Ellers havde jeg stadig været narkoman eller siddet i fængsel.

Alle skal have chancen

I dag har jeg stadig kontakt til Familiebo, hvor min søn og jeg kommer og spiser aftensmad en gang om ugen og sørger for at passe deres akvariefisk.

Jeg kan godt finde på at kontakte Familiebo, hvis jeg har et praktisk spørgsmål. Forleden dag ringede jeg for at høre, om det var normalt, at min søn havde røde knopper på numsen. Jeg vidste det jo ikke, for jeg havde ikke set det før.

Familiebo er godt koncept. Det er vigtigt, at det eksisterer. Der er mange, der slet ikke får chancen for at bevise, at de godt kan.

Det gjorde jeg heldigvis.

Rasmus i artiklen hedder ikke Rasmus i virkeligheden.

Hans rigtige navn er redaktionen bekendt, men han ønsker at optræde anonymt af hensyn til ækskæresten og deres fælles barn.

Vejle Herbergs leder er blevet afskediget

Bettina Sørensen, der har ledet herberget siden 2014, blev sagt op og fritstillet i går på grund af omstrukturering

Af Vibeke Kruse

vikr@vaflo.dk

VEJLE - Uroen i Vejle Herbergs bagland fortsætter. Herbergs daglige leder, Bettina Sørensen, blev i går sagt op og fritstillet.

Bettina Sørensen modtog brevet med opsigelsen og fritstillingen fra den konstituerede bestyrelse i går, og den er begrundet med omstruktureringer.

Skylder til Hus Forbi

Hun har været ansat som leder af Vejle Herberg siden marts 2014 og har inden da været medlem af bestyrelsen og frivillig på herberget. Bettina Sørensen har i den

seneste tid været sygemeldt på grund af psykisk dårligt arbejdsmiljø.

Hun opholdt sig sent i aftenes ganske kort på Vejle Herberg for at hjælpe med at hente alle de eksemplarer af de hjemløses blad, Hus Forbi og de hjemløses kalender, som distribueres fra herberget.

Fra centralt hold fratog Hus Forbi i går Vejle Herberg distributionsretten til bladet. Årsag: Manglende betaling af bladet gennem flere måneder, som betyder, at herberget skylder Hus Forbi mange penge.

Jeg har brugt fire år af mit liv på at arbejde for Vejle Herberg, og det gør mig ondt, at den konstituerede bestyrelse nu smadrer det hele. Jeg kan ikke fordrage fortællinger, jeg går ind for åbenhed. Jo mere kommunikation, der er, jo bedre fungerer tingene, siger Bettina Sørensen.

Hun oplyser, at herbergets bestyrelse ikke har haft styr på indbetaling til hen-

des pension. Det betyder, at der mangler 50.000 kr. på hendes pensionsindbetaling. Hun har nu taget kon-takt til sin fagforening for at få hjælp til at få orden på forholdene.

Få nu gjort hovedrent

Den konstituerede bestyrelse har i aften indkaldt ansatte og frivillige til et orienterende møde i Foreningernes Hus i Vejle.

Ifølge Frank Rundstrøm og Bettina Sørensen er det nu ikke alle frivillige, der er blevet indkaldt.

- Den konstituerede bestyrelse har ikke indkaldt de frivillige, som har yttret sig kritisk overfor dem, siger Frank Rundstrøm.

Charlotte Sommer, der er medlem af foreningen Vejle Herbergs Venner, opfordrer til, at der nu bliver gennemført en ekstraordinær generalforsamling for at få valgt en ny bestyrelse.

- Det er mig umuligt at forstå, at der skal være sådan en uro i herbergets bagland,

når alle tilsyneladende vil de hjemløse det bedste. Som det ser ud lige nu, er der ikke andet at gøre end at gennemføre en hovedrengøring og få valgt en helt ny bestyrelse som kan begynde på en frisk, siger hun.

Charlotte Sommer har fulgt debatten fra sidelinjen på herbergets Facebook, og hun forstår ikke, at den konstituerede bestyrelse ikke svarer på de spørgsmål, som medlemmer stiller.

- Den konstituerede bestyrelse har meldt ud, at de vil åbenhed og samarbejde, men de praktiserer det overhovedet ikke. Uroen og den hårde debat har påvirket mig meget i den seneste uge. Jeg forstår simpelthen ikke, hvorfor man ikke bruger kræfterne på at være konstruktive for sagens skyld, siger Charlotte Sommer.

Avisen har uden held forsøgt at få en kommentar fra Mie Pedersen, der er konstitueret formand for Vejle Herberg.

Kræft-stafet tæt på 300.000 kroner

Stafet For Livet slog flere rekorder og vender tilbage med ny stafet på Vejle Atletik Stadion næste år

Af Torben Juhler

toju@vaflo.dk

VEJLE - 21 af de cirka 50 frivillige, der fik årets udgave af Stafet for Livet til at glide på Vejle Stadion tilbage i august, var i aftes samlet på Lido Caféen for at evaluere arrangementet.

På mødet kunne stafettens formand Klaus Lenholdt afsløre, at anstrengelserne af årets løb havde kastet en overskud på 284.000 kroner af sig.

Det er godt 100.000 kroner mere end ved premieren i 2015, og stafetten slog på flere fronter løbsweekenden fra året før.

Er meget tilfredse

I 2015 var 435 deltagere samlet til det 24-timers lange løb, der har som mål at samle penge ind til Kræftens Bekæmpelse, og her gik 53 tidligere og daværende kræftpatienter - de såkaldte fightere - forrest på første og sidste runde.

I år var antallet af deltagere mere end fordoblet, da 942 stillede til start sammen med 68 fightere.

Vi er meget tilfredse med resultatet af årets stafet. Vi kunne ikke blot se, at der var flere deltagere, men de, der var med, løb også flere runder. Samtidig lavede holdene mange forskellige aktiviteter for at samle penge ind ud over det, de betalte i startgebyr. Så det var en supergod stafet, konkluderer Klaus Lenholdt.

Stadion er rette sted

Bestyrelsen har allerede besluttet at gentage stafetten næste år, hvor den afvikles i weekenden den 19. og 20. august, og Vejle Atletik Stadion bliver igen rammen.

Vi er meget tilfredse med Vejle Stadion, som vi kan se, er ideel i forhold til andre stafetter. Her kan holdene slå deres telte op på banen, og alle, der løber og går runderne på cindersbanen, kan se de aktiviteter, der foregår inde på plænen. Vi kan dog få problemer, hvis vi vokser, men det må vi løse, siger formanden.

Skal kunne følge med

Han vil hellere sætte et maksimalt antal på opstillede telte på grønsværen inde på stadion, end at skulle finde

Ved årets Stafet For Livet stillede 942 deltagere til start sammen med 68 fightere, da arrangementet blev afviklet i tredje weekend i august på Vejle Atletik Stadion. Stafetten, der også har en rute ind gennem Nørreskov, gentages i samme weekend næste år.

ARKIVFOTO: METTE MØRK

en helt anden placering til arrangementet.

Vi er ikke der endnu, hvor vi skal sætte en grænse for antal telte. Vi har plads til flere, end der var i år. Men hvis vi bliver ved med at vokse, kan det blive aktuelt, siger Klaus Lenholdt.

Bestyrelsen sætter en ny målsætning år for år, men ambitionen er ikke at blive et af landets største Stafet For Livet-arrangementer. I

år blev der arrangeret kræftstafetter i 58 forskellige byer landet over.

Vi tror på, at det hyggelige og samværet går fløjten hvis vi for eksempel bliver 3000 deltagere. Vi vil hellere vokse, så vi kan følge med, og for os handler det om at skabe en god og hyggelig oplevelse for både fightere og deltagere, siger formanden.